

УДК 342.95(477)

*Л. В. Золота**аспірант Сумського державного університету*

ФОРМИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ У СФЕРІ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Постановка проблеми. Постійна трансформація Українського суспільства і держави в напрямку наближення їхніх характеристик до світових стандартів, розвиток та покращення якості економічних, інформаційних, технічних, соціальних, правових та інших основ їхнього функціонування безпосередньо залежать від розвитку наукової діяльності в нашій державі. За таких умов питання ефективного захисту інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності стає надзвичайно актуальним. Адже об'єкти права інтелектуальної власності у процесі наукової діяльності створюються безперечно і перманентно як її продукт та очікуваний результат. Відповідно, і якість та ефективність охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності впливає на оцінку її суб'єктами безпеки своїх авторських прав, утворює відчуття правової і фактичної захищеності науковця, формує необхідну мотивацію та стимули до зайняття науковою діяльністю.

У зв'язку з такою великою суспільною важливістю питання ефективної охорони інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності стає одним із важливих напрямків державного регулювання, адже розвиток наукової діяльності та охорона прав інтелектуальної власності науковців відноситься до сфери публічного інтересу держави. Саме тому поряд із неюрисдикційною формою самозахисту права інтелектуальної власності в Україні та тими методами, що обираються самостійно її суб'єктами, активно розвиваються та вдосконалюються юрисдикційні форми захисту і охорони зазначеного права – як судова, так і інші форми адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності.

Стан дослідження. Окремі аспекти, які стосуються здійснення адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності, були предметом дослідження таких учених, як В.В. Галунько, О.М. Головова, Г.В. Довгань, І.Г. Запорожець, Ф.О. Кіріленко, Г.В. Корчевний, І.С. Кравченко, А.М. Куліш, О.М. Мельник, О.М. Музичук, А.С. Нерсесян, М.Ю. Потоцький, Р.Б. Шишка, Є.В. Юрков, О.М. Юрченко, С.В. Ярошенко тощо. Проте на сьогодні відсутнє єдине комплексне дослідження форм та особливостей адміністративно-правової охорони права інтелектуальної діяльності в Україні, не з'ясований понятійно-категоріальний апарат стосовно зазначеної пробле-

матики, що зумовлює актуальність проведення нашого дослідження.

Виклад основного матеріалу. Розкриваючи запропоновану проблематику, слід зазначити, що сьогодні в науковій доктрині відсутнє визначення поняття форм адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності. Попри те, окремі дослідження присвячені визначенням загального поняття форм захисту права інтелектуальної власності, а також визначенням поняття адміністративно-правової форми охорони права інтелектуальної власності.

Так, велика кількість науковців на сьогодні розробили єдиний підхід до загальної класифікації форм захисту права інтелектуальної власності. Зокрема, В.М. Боковня, В.І. Василенко, Б.М. Гук зазначають, що в законодавстві розрізняють дві основні форми захисту прав інтелектуальної власності: юрисдикційну та неюрисдикційну. Юрисдикційна форма захисту прав інтелектуальної власності полягає в тому, що особа, права якої порушено, звертається за захистом порушених прав до суду, інших компетентних державних органів, уповноважених вжити необхідні заходи для відновлення порушених прав і припинення правопорушення. В рамках юрисдикційної форми захисту прав, у свою чергу, виокремлюють загальний (судовий) і спеціальний (адміністративний) порядки захисту порушених прав інтелектуальної власності. Спеціальною формою захисту прав інтелектуальної власності є адміністративний порядок їх захисту. Він застосовується як виняток із загального правила, тобто тільки в прямо передбачених законодавством випадках. Неюрисдикційна форма захисту права інтелектуальної власності включає дії юридичних і фізичних осіб щодо захисту права інтелектуальної власності та охоронюваних законом інтересів, які здійснюються ними самостійно, без звертання за допомогою до державних або інших компетентних органів (самозахист прав) [1, с. 159].

Слід зауважити, що адміністративно-правовий захист як складова частина адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності є частиною загальної системи форм захисту права інтелектуальної власності, посідаючи в такій системі важливе місце та виконуючи притаманні лише адміністративно-правовому захисту функції та завдання. Адже адміністративно-правова форма охорони права інтелектуальної власності

насамперед (у порівнянні з, наприклад, неюрисдикційними формами охорони) характеризується можливістю застосовувати до порушника державно-владний примус. Під час реалізації заходів адміністративно-правової форми охорони прав інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності за результатами розгляду скарг та заяв, справ про порушення права інтелектуальної власності органи, що їх здійснюють, уповноважені приймати індивідуально-правові акти, що мають обов'язковий для виконання характер, притягати порушників до відповідальності, вживати інші заходи (наприклад, реєструвати право інтелектуальної власності), що тягнуть за собою поміщення окремих об'єктів права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності під державну охорону та гарантування їхнього захисту.

Аналізуючи матеріал, приходимо до висновку про те, що поняття форм адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності має досить широкий обсяг: включає в себе значну кількість дій та заходів, що вживаються уповноваженими органами з метою охорони права інтелектуальної власності. Поряд із тим зазначене поняття має чіткий зміст, що характеризується наявністю притаманних лише йому правових ознак, які необхідно з'ясувати надалі. Для надання визначення поняттю форм адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності в Україні слід звернутися до загального визначення поняття форм діяльності суб'єктів публічної адміністрації.

Р.С. Павловський визначав форми діяльності суб'єктів публічної адміністрації як зовнішнє вираження межі конкретних управлінських дій, які здійснюються безперервно органами державного управління, службовцями їх апарату [2, с. 164]. Т.О. Коломоець форми діяльності публічної адміністрації залежно від їх наслідків ділить на правові та неправові. Правові – форми діяльності публічної адміністрації, які безпосередньо викликають правові наслідки, пов'язані з установленням або застосуванням норм права. До таких автор зараховує адміністративну нормотворчість; прийняття адміністративних (індивідуальних) актів; укладення адміністративних договорів; здійснення (вчинення) реєстраційних та інших юридично значущих дій. Окрім того, до правових науковцем віднесено також такі специфічні вияви реалізації функції адміністрування, як участь суб'єктів виконавчої влади в судах як позивачів або відповідачів, діяльність із забезпечення громадського порядку й громадської безпеки, застосування різних санкцій, заходів адміністративного примусу до правопорушників [3, с. 172].

На нашу думку, поняття форми адміністративно-правової охорони права інтелектуальної

власності у сфері наукової діяльності в Україні теж позначає собою відповідне зовнішнє вираження конкретних управлінських дій уповноважених органів публічної адміністрації щодо запобігання порушенню прав інтелектуальної власності, створення умов для його використання, здійснення, передання тощо, а також захисту права інтелектуальної власності в разі його порушення. Правова охорона, передбачена Законом України «Про авторське право і суміжні права» від 23.12.1993 року № 3792-ХІІ [4], поширюється лише на форму вираження твору і не поширюється на будь-які ідеї, теорії, принципи, методи, процедури, процеси, системи, способи, концепції, відкриття, навіть якщо вони виражені, описані, пояснені, проілюстровані у творі. Твори науки, літератури і мистецтва можуть бути втілені в таких формах: усній (виступи, лекції, промови, проповіді та інші усні твори); письмовій (статті, повісті, романи тощо); звуко- або відеозапису (відтворення творів на відповідних матеріальних носіях); об'ємно-просторовій (скульптура, твори архітектури, містобудування і садово-паркового мистецтва); зображувальній (малюнки, ілюстрації, карти, плани, креслення тощо).

Наприклад, відкриття в галузі науки охороняються як наукові відкриття відповідно до глави 38 Цивільного кодексу України від 16.03.2003 року № 435-IV [5] і не охороняються в рамках Закону України «Про авторське право і суміжні права» від 23.12.1993 року № 3792-ХІІ [4]. Об'єктом раціоналізаторської пропозиції згідно зі ст. 481 Цивільного кодексу України від 16.03.2003 року № 435-IV [5] може бути матеріальний об'єкт або процес, тому раціоналізаторська пропозиція як така, що містить технологічне (технічне) або організаційне рішення щодо здійснення процесу, не охороняється в рамках Закону України «Про авторське право і суміжні права» [4]. Таким чином, відповідно до Рекомендацій законодавство у сфері права інтелектуальної власності дозволяє можливість вибору кумулятивної (одночасної) охорони в рамках авторського права і права промислової власності та режиму правового захисту [6].

Надаючи конкретне визначення поняттю форми адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності в Україні, звертаємо увагу на думку А.П. Шпака, який зауважив, що адміністративно-правові форми охорони права інтелектуальної власності у сфері освіти – це зовнішнє вираження змісту адміністративної діяльності публічної адміністрації, що здійснюється з метою охорони права інтелектуальної власності у сфері освіти. У свою чергу, система форм охорони права інтелектуальної власності у сфері освіти складається із прийняття адміністративних (індивідуальних актів), укладання адміністративних договорів; прийняття нормативних

актів; укладення і ратифікації міжнародних договорів; патентування об'єктів права інтелектуальної власності; здійснення організаційних дій та виконання матеріально-технічних дій [7].

На нашу думку, форми адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності в Україні входять до загальної системи форм адміністративно-правової діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування та в загальному спрямовані на утвердження правопорядку, законності та дотримання норм права усіма суб'єктами правовідносин у державі. Поряд із тим їх специфіка, яка зумовлена спеціальною сферою їх застосування, спричиняє особливості тих заходів та конкретних дій, які здійснюються публічною адміністрацією для досягнення поставлених цілей.

Окремі науковці наводять різні міркування щодо переліку конкретних форм адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності. Є.В. Юркова вважає, що адміністративно-правова охорона права інтелектуальної власності відноситься до спеціальної юрисдикційної форми охорони, яка здійснюється суб'єктами публічного управління, що здійснюють адміністративно-правову охорону суб'єктів інтелектуальної власності на основі та з виконання вищезазначених Законів України у трьох основних формах: 1) шляхом здійснення державної реєстрації об'єктів інтелектуальної власності та видання на них охоронних документів; 2) застосування до порушників режиму інтелектуальної власності засобів адміністративного примусу; 3) у процесі адміністративного провадження за скаргами та заявами суб'єктів права інтелектуальної власності [8, с. 711].

Також О.С. Барладян стверджує, що адміністративно-правовий захист авторського права – це не владно-управлінська, а адміністративно-юрисдикційна діяльність. Адміністративною юрисдикцією, на його думку, визнається правоохоронна діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування, уповноважених законодавством розглядати та вирішувати справи про адміністративні правопорушення. Адміністративна юрисдикція у сфері охорони та захисту авторського права розглядається у двох аспектах: а) у матеріальному аспекті – встановлена законодавством України сукупність повноважень державних органів у сфері інтелектуальної власності щодо розгляду і вирішення адміністративно-правових справ у відповідності з їх компетенцією; б) у процесуальному аспекті – діяльність органів виконавчої влади, яка пов'язана з розглядом і вирішенням адміністративно-правових спорів у сфері інтелектуальної власності, правовою оцінкою поведінки їх сторін та застосуванням у необхідних випадках заходів адміністративного примусу.

Загалом адміністративно-правова охорона та захист авторських прав суб'єктів авторського права здійснюється посадовими особами ОВС України, державними інспекторами з питань інтелектуальної власності та деякими іншими суб'єктами публічного управління шляхом складання на порушників, які допускають незаконне використання охоронюваних творів і об'єктів, протоколів про адміністративні правопорушення за ст. ст. 51-2, 164-6, 164-7, 164-9, 164-13 КУпАП [9] і в процесі адміністративного провадження за скаргами та заявами суб'єктів інтелектуальної власності до Апеляційної палати Державної служби інтелектуальної власності [10, с. 124].

Проте з такими твердженням слід не погодитися, оскільки науковцями виділено лише окремі форми адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності, що реалізуються в конкретних видах діяльності спеціально уповноважених органів. Однак вченими не розкрито всієї системи наявних форм адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності, не враховано діяльність органів публічної адміністрації загальної компетенції щодо охорони права інтелектуальної власності.

У зв'язку з наведеним, доцільно виокремити такі форми адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності в Україні:

1) превентивні – спрямовані на запобігання порушенням права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності:

– загальні превентивні (видання нормативно-правових та нормативних актів уповноваженими органами, надання нормативних роз'яснень, прийняття регуляторних актів, укладення міжнародних договорів тощо).

Загальні превентивні форми адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності в Україні реалізує велике коло центральних органів державної влади: Верховна Рада України – шляхом прийняття законодавчих актів у сфері захисту права інтелектуальної власності, а також міжнародних угод у зазначеній сфері (Закону України «Про авторське право і суміжні права» [4], Кодексу України про адміністративні правопорушення [9] тощо, також, наприклад, ратифікація Бернської конвенції про охорону літературних і художніх творів, Римської конвенції про охорону суміжних прав тощо [11]), Кабінет Міністрів України – шляхом прийняття постанов та розпоряджень, що регулюють питання і порядок захисту права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності (постанова Кабінету Міністрів України «Про державну реєстрацію авторського права і договорів, які стосуються права автора на твір» від 27.12.2001 року № 1756 [12], «Про затвердження Положення про

державного інспектора з питань інтелектуальної власності Міністерства економічного розвитку і торгівлі від 17.05.2002 року № 674 [13] тощо), Міністерство економічного розвитку і торгівлі України – шляхом прийняття методичних рекомендацій, регуляторних актів, нормативних роз'яснень тощо (наприклад, роз'яснення про поняття «дохід», з якого користувачі повинні виплачувати винагороду за використання об'єктів авторського права і суміжних прав тощо), Міністерство освіти і науки України – прийняття нормативних актів із питань захисту права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності;

– конкретні превентивні – форми, що реалізуються в конкретних правовідносинах (здійснення державної реєстрації об'єктів інтелектуальної власності та видання на них охоронних документів).

Конкретні превентивні форми адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності в Україні, такі як здійснення державної реєстрації об'єктів інтелектуальної власності та видання на них охоронних документів, реалізуються спеціальною установою, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері охорони авторського права і суміжних прав. До 11.05.2017 року зазначені функції та завдання були покладені на Державну службу інтелектуальної власності України. Проте із зазначеної дати відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Питання Міністерства економічного розвитку і торгівлі» від 11.05.2017 року № 320 [14] функції і повноваження Державної служби інтелектуальної власності, що ліквідується, покладені на Міністерство економічного розвитку і торгівлі. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Про державну реєстрацію авторського права і договорів, які стосуються права автора на твір» від 27.12.2001 року № 1756 конкретними превентивними формами адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності зазначеної структури є: приймання заявок, поданих на реєстрацію, і розгляд їх із метою визначення відповідності вимогам розділів II і III цього Порядку, прийняття рішень про реєстрацію авторського права на твір, рішення про реєстрацію договору, який стосується права автора на твір, внесення відомостей про реєстрацію авторського права на твір та відомостей про реєстрацію договорів, які стосуються права автора на твір, до відповідного Державного реєстру, видання свідоцтва тощо [12]. Також, на наш погляд, до конкретних превентивних форм охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності можна віднести і форми діяльності державного інспектора з питань інтелектуальної власності – проведення перевірок будь-яких документів, що підтверджують дотри-

мання законодавства з питань інтелектуальної власності, надання в установленому порядку висновки щодо правомірності використання об'єктів права інтелектуальної власності та ін. (постанова Кабінету Міністрів України від 17.05.2002 року № 674 [13], якою затверджено Положення про державного інспектора з питань інтелектуальної власності Державної служби інтелектуальної власності, на сьогодні не втратила чинність).

Також конкретні превентивні форми адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності реалізуються і центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику. Відповідно до ст. 398 Митного кодексу України він веде митний реєстр об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, на підставі заяв правовласників. Правовласник, який має підстави вважати, що під час переміщення товарів через митний кордон України порушуються чи можуть бути порушені його права на об'єкт права інтелектуальної власності, має право подати до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, заяву про сприяння захисту належних йому майнових прав на об'єкт інтелектуальної власності шляхом внесення відповідних відомостей до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону [15];

2) захисні – форми адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності в Україні, що застосовуються в разі виявлення вчиненого порушення.

Розкриваючи особливості захисних форм охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності в Україні, слід відзначити, що вони реалізуються як спеціальною установою, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері охорони авторського права і суміжних прав, так і правоохоронними органами. Зокрема, спеціальна установа, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері охорони авторського права і суміжних прав (Департамент інтелектуальної власності при Міністерстві економічного розвитку і торгівлі, державний інспектор із питань інтелектуальної власності), здійснюють охорону права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності в таких захисних формах: складення протоколу про адміністративне правопорушення, що передбачене ст. 51-2, 164-9 та 164-13 Кодексу України про адміністративні правопорушення [9], та направлення його на розгляд до місцевого суду загальної юрисдикції (районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів), проведення планових та позапланових перевірок, проведення огляду речей, видання інспектором розпоряджень (приписів) про усунення порушень права інтелек-

туальної власності, розгляд заяв та скарг суб'єктів права інтелектуальної власності тощо.

Відповідно до ст. 399 Митного кодексу України в разі, якщо орган доходів і зборів на підставі даних митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, виявляє ознаки порушення прав інтелектуальної власності щодо товарів, пред'явлених до митного контролю та митного оформлення, їх митне оформлення призупиняється, а товари підлягають розміщенню на складі цього органу [15]. Відповідно, захисними формами адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності в Україні, що реалізуються органом доходів і зборів, є прийняття рішення про призупинення митного оформлення товарів, розгляд заяв та скарг суб'єктів права інтелектуальної власності, порушення, розгляд і вирішення по суті справи про порушення митних правил та застосування заходів адміністративного примусу, притягнення до адміністративної відповідальності.

Застосування захисних форм адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності в Україні здійснюється і судовими органами шляхом розгляду справ про адміністративні правопорушення та застосування до правопорушників заходів адміністративного стягнення та притягнення до адміністративної відповідальності;

3) допоміжні – дії організаційного та матеріально-технічного характеру, які здійснюються органами публічної адміністрації з метою реалізації інших зазначених вище форм, удосконалення та планування і організації своєї діяльності – проведення нарад, семінарів, роз'яснень, складання звітів тощо.

Висновки. Існування розгалуженої системи форм адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності в Україні свідчить про важливу роль захисту права інтелектуальної власності у процесах реалізації державної внутрішньої та зовнішньої політики, забезпечення належного функціонування всіх сфер життєдіяльності суспільства.

Література

1. Інтелектуальна власність : навчальний посібник для студ. вищих навч. закладів / В.М. Боковня та ін. Черкаси : Чабаненко Ю.А., 2014. 452 с.
2. Советское административное право : учебник / под ред. Р.С. Павловского. Київ : Вища школа, 1986. 414 с.
3. Коломощ Т.О. Адміністративне право України. Академічний курс : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2011. 576 с.

4. Про авторське право і суміжні права : Закон України від 23.12.1993 р. № 3792-ХІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 13.

5. Цивільний кодекс України : Кодекс України від 16.01.2003 року № 435-IV. *Голос України*. 2003. № 45.

6. Рекомендації щодо вибору способів правової охорони та захисту прав на об'єкти авторського права і відповідні об'єкти права промислової власності. URL : <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&id=8c53ce3b-e605-454a-a134-2859c17167bb&tag=Rekomendatsii>.

7. Шпак А.П. Адміністративно-правові форми й методи охорони права інтелектуальної власності у сфері освіти: питання сьогодення. *Порівняльно-аналітичне право*. 2014. № 7. С. 150–152.

8. Юркова Є.В. Межі адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності в Україні. *Форум права*. 2009. № 3. С. 710–714.

9. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Кодекс, Закон України від 07.12.1984 р. № 8073-Х. *Відомості Верховної Ради УРСР*. 1984. № 51.

10. Барладян О.С. Адміністративно-правовий захист права інтелектуальної власності правоохоронними органами України. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки»*. 2016. Вип.1. Т. 2. С. 123–126.

11. Бернська конвенція про охорону літературних і художніх творів : Конвенція від 24.07.1971 р. *Зібрання чинних міжнародних договорів України*. 2006. № 5. Книга 2. С. 320.

12. Про державну реєстрацію авторського права і договорів, які стосуються права автора на твір : Постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2001 р. № 1756. *Офіційний вісник України*. 2002. № 52. С.114.

13. Про затвердження Положення про державного інспектора з питань інтелектуальної власності Міністерства економічного розвитку і торгівлі : Постанова Кабінету Міністрів України від 17.05.2002 р. № 674. *Офіційний вісник України*. 2002. № 21. С. 68.

14. Питання Міністерства економічного розвитку і торгівлі : Постанова Кабінету Міністрів України від 11.05.2017 р. № 320. *Урядовий кур'єр*. 2017. № 90.

15. Митний кодекс України : Кодекс, Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Голос України*. 2012. № 73-74.

Анотація

Золота Л. В. Форми адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності. – Стаття.

У статті з'ясовано зміст форм адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності. Автором виділено такі форми адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності, як: превентивні, які спрямовані на запобігання порушенням права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності; захисні, що застосовуються в разі виявлення вчиненого порушення прав інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності; допоміжні, та здійснено їх характеристику.

Ключові слова: форма, адміністративно-правова охорона, інтелектуальна власність, наукова діяльність.

Аннотация

Золотая Л. В. Формы административно-правовой охраны прав интеллектуальной собственности в сфере научной деятельности. – Статья.

В статье выяснено содержание форм административно-правовой охраны прав интеллектуальной собственности в сфере научной деятельности. Автором выделены следующие формы административно-правовой охраны прав интеллектуальной собственности в сфере научной деятельности: превентивные, направленные на предотвращение нарушений права интеллектуальной собственности в сфере научной деятельности; защитные, применяемые в случае обнаружения совершенного нарушения прав интеллектуальной собственности в сфере научной деятельности; вспомогательные, а также осуществлена их характеристика.

Ключевые слова: форма, административно-правовая охрана, интеллектуальная собственность, научная деятельность.

Summary

Zolota L. V. Forms of administrative and legal protection of intellectual property rights in the field of scientific activity. – Article.

The article clarifies the content of the forms of administrative and legal protection of intellectual property rights in the field of scientific activity. The author identifies the following forms of administrative and legal protection of intellectual property rights in the field of scientific activity as preventive, which are aimed at preventing violations of intellectual property rights in the field of scientific activity, protective ones that are used in case of detection of a committed violation of intellectual property rights in the field of scientific activity, auxiliary, and their characterization has been made.

Key words: form, administrative-legal protection, intellectual property, scientific activity.